

بررسی افت و خیزهای اصطکاک در مقیاس نانو مبتنی بر آمار وارون

بتول حسینی تلی^۱، سکینه حسین آبادی^۲، لاله فرهنگ متین^۱

تاریخ ارسال: ۱۴۰۰/۷/۲ پذیرش: ۱۴۹۹/۷/۱۵

چکیده: این مقاله با استفاده از روش آمار وارون به بررسی اصطکاک نمونه های تجربی NaCl در مقیاس نانو می پردازد. یکی از نظریه های تلاطم، آمار وارون است. در روش آمار وارون، که گاهی آمار فاصله اتلاف نیز نامیده می شود، متغیرها به گونه ای تغییر می کنند که متغیرهای نوسانی جایگزین متغیرهای ثابت، و برعکس می شوند.

در این پژوهش، نیروی اصطکاک اعمال شده بر روی نوک سوزن میکروسکوپ نیروی اتمی (AFM)، وقتی سوزن روی سطح تمیز NaCl (۰۰۱) در خلاء فوق العاده بالا در دمای اتاق کشیده می شود، بررسی می گردد. در اینجا، تمرکز روی افت و خیزهای نیروی اصطکاک است که با استفاده از روش آمار وارون، رفتار داده های سیگنال های اصطکاک در مقیاس نانو تحلیل می گردد. نتایج، رفتار تک مقیاسی فاصله اتلاف برحسب تغییرات نیروی اصطکاک را نشان می دهد؛ حال آنکه آنالیز مستقیم نیروی اصطکاک بیانگر رفتار چندفرکتالی می باشد. همچنین احتمال تغییرات نیروی اصطکاک در بازه های بالا ($\sigma = 3\sigma$) نسبت به بازه های پایین ($\sigma = \mu$) کمتر است.

واژه های کلیدی: اصطکاک نانو مقیاس، الگوی رفتار چسبان-لغزان، رفتار مقیاسی، همبستگی بین افت و خیزهای اصطکاک نانو مقیاس، چندفرکتالی، تک مقیاسی.

۱. مقدمه

تماس با درجه های آزادی میکروسکوپی مانند فونون ها یا برانگیختگی های الکترونیکی است. سازگاری میکروسکوپ نیروی اتمی (AFM) برای بررسی اصطکاک در تماس های مجزا تنها منجر به دانش عمیق مکانیسم های میکروسکوپی زمینه ای در سطوح و شرایط مختلف شد. اولین اندازه گیری های اصطکاک در مقیاس اتمی توسط میت و همکاران با حرکت سوزنی از جنس تنگستن روی زیر لایه گرافیت انجام شد. نیروی اصطکاک نانو مقیاس از اندازه گیری نیروی عرضی وارد بر سوزن توسط تداخل سنج نوری بدست می آید، این نیروی عرضی به شکل یک موج دندانه ارهای به صورت تابعی از مکان (زمان) مشاهده می شود. دوره تناوب این موج برابر با ثابت شبکه گرافیت

اصطکاک بین دو سطح لغزشی، جدا از ایفای نقش اساسی در زندگی روزمره، پدیده ای است که از اهمیت اساسی برای انواع کاربردهای پیشرفته فناوری و مطالعات بنیادین علمی برخوردار است. درک اصطکاک در مقیاس اتمی به منظور دستیابی به راه های به حداقل رساندن سایش و اتلاف انرژی در دستگاه های میکرو و نانو مقیاس که از جمله تماس های لغزشی است، ضروری می باشد. اصطکاک لغزشی بدون سایش مربوط به انتقال انرژی از درجه های آزادی ماکروسکوپی ناشی از حرکت نسبی اجسام در

۱. دانشکده فیزیک، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران شمال،

۲. دانشکده فیزیک، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران شرق

هریک را مورد بررسی قرار دادند. آن‌ها نویزهای موجود در یک آزمایش AFM را به سه دسته نویز ریدیابی (که مرتبط با اپتیک دستگاه است)، نویز نیرو (که مرتبط با افت و خیز گرمایی کانتیلور است) و نویز جابجایی (که مرتبط با نیروی کشسان است) تقسیم کردند. آن‌ها نشان دادند نویزها این است. با دانستن خواص آماری چگالی طیف توان روشنخوب و قدرتمندی برای آنالیز اندازه‌گیری شده نویزهای مختلف سری AFM اصطکاک در مقایس نانو را شبیه سازی کردند که می‌تواند اثر هریک از نویزها را به صورت مجزا روی اصطکاک در مقایس نانو نشان دهد.

مطالعات اخیر نشان دادند که افت و خیزهای اصطکاک در مقایس نانو، مولتی فرکتال هستند و با نویز سفید توصیف نمی‌شوند [۱۶-۱۷].

در این مقاله، ما سعی داریم برخی از خصوصیات مکانی سیستم (با توجه به فواصل مختلف مکانی و بازه‌های ویژه) که می‌تواند برای طراحی سطح تماس مورد استفاده قرار گیرد، بیان کنیم. بنابراین، ما ویژگی‌های سری مکانی نیروی اصطکاک را وقتی که تغییرات نیروی اصطکاک کمتر و بیشتر می‌شوند، مطالعه می‌کنیم. برای این منظور، ما از روشی به نام آمار وارون استفاده کردیم که اخیراً برای بررسی تلاطم معرفی شده است [۱۸]. آمار وارون پیشنهاد می‌کند که معادله تابع ساختار، وارون شود و بجای در نظر گرفتن میانگین‌های فاصله بین دو نقطه، اختلاف نیروی اصطکاک مقادیر بین این نقاط در نظر گرفته شود [۱۸-۲۶]. این روش راهکار جایگزینی برای توصیف و تحلیل سیکنال‌های نیروی اصطکاک می‌باشد. در یک سری مکانی نیروی اصطکاک، می‌توان از آن برای مطالعه توزیع فاصله اتلاف مورد نیاز برای رسیدن به تغییر خاصی در اختلاف نیروی اصطکاک و همچنین برای بررسی تغییرات ناگهانی در نیروی اصطکاک استفاده کرد.

در این مقاله، این سوال مطرح می‌شود که تصویر وارون خواص مقایسی اصطکاک در مقایس اتمی چگونه است؟ آیا می‌توان گفت در اصطکاک نیز، انرژی در مقایس‌های بزرگ انتقال یافته و در کوچکترین مقایس که از مرتبه اتم

است. این رفتار دندان ارهای بخار ناپایداری کشسانی در حرکت سوزن و پرش آن بین مکان‌های همسایه در شبکه موجود می‌آید. به این مشخصه حرکت در مقایس اتمی، چسبان-لغزان اطلاق می‌شود و در آزمایش‌های متعدد اندازه‌گیری اصطکاک نانو مقایس روی زیر لایه‌هایی از جنس مختلف مشاهده می‌شود [۱].

مدل پرنتل-تاملینسون (PT) یکی از موفق‌ترین مدل‌های پیشنهاد شده برای توصیف رفتار چسبان-لغزان اصطکاک نانو مقایس ناشی از سوزن است. (جرم نقطه‌ای مانند سوزن بوسیله فنر هارمونیک با سرعت ثابت در امتداد سطح زیر لایه کشیده می‌شود) [۲-۳]. در این مدل، افت و خیزهای گرمایی سوزن به صورت یک عبارت نویز سفید گوسی فرمول‌بندی می‌شود [۴-۷].

ولی علاوه برافت و خیزهای گرمایی، پارامترهای دیگری مانند نویز دستگاه، نقص شبکه و غیره نیز وجود دارد. چون، در مقایس اتمی، بر هم کنش بین تک زبری و سطح از مرتبه نانو است، در نتیجه هر یک از این منابع نویز می‌تواند در اندازه‌گیری اصطکاک اتمی نقش ایفا کند و قابل چشم‌پوشی نیستند [۸-۹].

بنابراین در مطالعات متعدد تلاش شده سهم منابع دیگر نویز به صورت مجزا یا همزمان در مدل‌های تئوری اصطکاک در مقایس نانو وارد شود برای مثال دانگ و همکاران [۱۰-۱۱] سهم نویز گرمایی و نویز دستگاه را به صورت نویز سفید در نظر گرفته و آن دو را به طور همزمان در معادله اصلی وارد کردند. نتایج آن‌ها، با مشاهدات تجربی در دمای پایین سازگار است.

همچنین در مطالعات دیگر به منظور بررسی تأثیر نقص سطح بر روی اصطکاک در مقایس نانو، فجاردو و همکاران، شبیه سازی‌های عددی براساس مدل یک بعدی PT انجام دادند. نتایج آن‌ها نشان داد، نقص زیر لایه به طور خاص، نقش مهمی در اصطکاک اتمی در دماهای پایین بازی می‌کند. اگرچه در دماهای به اندازه کافی بالا، نوسانات حرارتی قادرند اثر نقص زیر لایه را بپوشانند [۱۲]. همچنین لاپودا و همکاران [۱۳-۱۵] نویزهای مختلف یک آزمایش نوعی اصطکاک در مقایس نانو را شناسایی و اثر

تغییر بین اختلاف سرعت اندازه‌گیری شده در فاصله جدایی r ، با نمای مقیاسی q ، توصیف می‌شود، که بصورت زیر است:

$$\langle \Delta u(r) |^q \rangle \sim r^{\xi_q} \quad (2)$$

تابع ساختار وارون یک روش جایگزین برای مطالعه رابطه بین جدایی فیزیکی و افزایش سرعت با وارون کردن معادله تابع ساختار و میانگین‌گیری ممان‌های فوائل به عنوان تابعی از افزایش سرعت پیشنهاد می‌کند. تابع ساختار وارون به این صورت تعریف شده است:

$$\langle r(\Delta u)^q \rangle \sim |\Delta u|^{\delta_q} \quad (3)$$

که در آن $r(\Delta u)$ کمترین فاصله از x (مبدأ مکان) است که اختلاف سرعت به مقدار مشخص و از پیش تعیین شده Δu می‌رسد و δ_q نمای مقیاسی تابع ساختار وارون با ممان q است [۱۸، ۳۰]. به بیان دیگر، یک مقدار مشخص برای اختلاف سرعت Δu در نظر گرفته می‌شود و با شروع از نقطه x ، فاصله‌های $r(\Delta u)$ مورد بررسی قرار می‌گیرد که اختلاف سرعت را به مقدار از پیش تعیین شده Δu برسانند. به این آمار، اصطلاحاً "آمار فاصله خروج" یا "آمار وارون" گفته می‌شود.

مطالعه داده‌ها، مشابه آنچه در سیستم‌های آشوبناک وجود دارد، اطلاعات غیربیدیهی زیادی را بدست می‌دهد. با میانگین‌گیری روی مکان و یا زمان، تابع ساختار فاصله، $r(\Delta u)^q \sim |\Delta u|^{\delta_q}$ بدست می‌آید. شبیه نمودار لگاریتم $\langle r \rangle$ نسبت به $|\Delta u(r)|$ ، نسبت q به δ_q را نشان می‌دهد.

۳. داده‌های آزمایش

برای اندازه‌گیری اصطکاک نانو مقیاس، یک میکروسکوپ نیروی اتمی در خلاء بسیار بالا و در دمای اتاق بکار گرفته می‌شود. نیروی اصطکاک از نیروهای عمودی و عرضی وارد بر سوزن بدست می‌آیند که به ترتیب متناسب با خمس

است، آزاد می‌شود؟ عبارتی آیا مقیاس وارون کولموگروف می‌تواند افت و خیزهای اصطکاک در مقیاس نانو را توجیه نماید؟ اگر اینگونه باشد و مقیاس وارون تائید شود، باید خواص مقیاسی در افت و خیزهای اصطکاک در مقیاس نانو حاکم باشد و انرژی جنبشی از مقیاس‌های بزرگتر به مقیاس‌های کوچکتر انتقال یافته و به دلیل نیروهای الکتروستاتیکی بین اتمی در مقیاس اتمی بصورت گرما آزاد شود. برای پاسخ به این سوال، رفتار مقیاسی یک نمونه اصطکاک اتمی، بین سوزن AFM و سطح صاف NaCl با استفاده از روش آمار وارون که برای اولین بار برای مطالعه تلاطم معرفی شده است، مورد بررسی قرار گرفت.

در این مقاله، با انجام تجزیه و تحلیل آمار وارون بر روی نمونه‌های تجربی NaCl در مقیاس نانو، توزیع فاصله اتفاق برای یک مقدار مشخصی از تغییرات اختلاف نیروی اصطکاک بررسی شد. طرح کلی این مقاله به شرح زیر است. در بخش دوم، آمار وارون با جزئیات مورد بحث قرار می‌گیرد. بخش سوم جزئیات آزمایش نانو اصطکاک را توضیح می‌دهد. شرح و تجزیه و تحلیل داده‌ها مبتنی بر این روش در بخش چهارم آورده شده است. در بخش پایانی نتیجه‌گیری ارائه می‌شود.

۲. روش آمار وارون

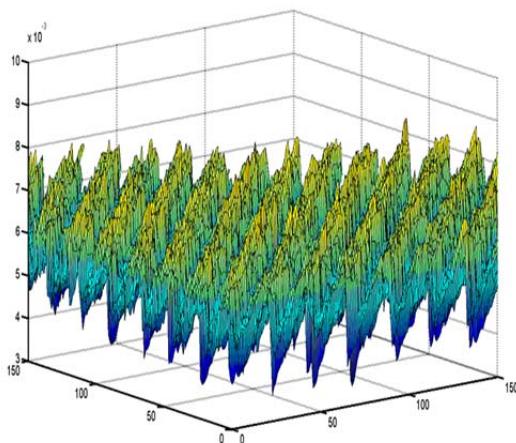
کولموگروف پیشنهاد کرد که ساختار آبشار تلاطم، انتقال انرژی جنبشی تلاطم بین مقیاس‌های مختلف حرکت در یک جریان آشفته را توصیف می‌کند [۲۹-۲۷]. تابع ساختار میدان سرعت، با در نظر گرفتن اختلاف سرعت بین دو نقطه، افزایش تغییرات سرعت با ممان q و مطالعه تغییر در فاصله بین نقاط جریان را در حالت متناظم بررسی می‌کند. اختلاف سرعت $\Delta u(x, r)$ از تفاصل سرعت مشاهده شده در مکان‌های $x+r$ و x بدست می‌آید که با رابطه زیر تعریف می‌شود:

$$\Delta u(x, r) = u(x+r) - u(x) \quad (1)$$

پرتو و فرکانس اولین مد خمش عمودی برای تعیین ضخامت کانتیلور محاسبه شد.

نیروی اصطکاک بر روی 256×256 نقاط شبکه نمونه برداری می‌شود که به صورت یکنواخت در ناحیه $6 \times 6 nm^2$ توزیع شده است (شکل(۱)) را مشاهده کنید). به عبارت دیگر، مجموعه داده‌ها شامل ۲۵۶ خط اسکن است و هر خط شامل ۲۵۶ داده که به فاصله مساوی $\frac{6 nm}{256} = 0.23 A^\circ$ قرار دارند. طول هر خط اسکن در جهت کریستالوگرافی [001] برابر $6 nm$ است، یعنی سوزن در اسکن هر خط بطور متنابض حداقل 10 یون Na و 10 یون Cl می‌بیند. یا به عبارتی در اسکن هر خط، اصطکاک با گام‌هایی به طول $0.23 A^\circ$ ثبت می‌شود.

$$K_N = \frac{Ewt^3}{4l^3} \quad (4)$$

شکل(۱): نقشه نیروی عرضی از سطح $NaCl$ در دمای اتاق و خلاء بسیار بالا وقتی سوزن در جهت (۰۰۱) حرکت می‌کند. این نقشه شامل 256×256 نقاط شبکه است که به صورت یکنواخت روی مساحت $6 nm^2$ توزیع شده است.

شکل(۲) اصطکاک را نسبت به مکان سوزن در امتداد یک خط اسکن که با خط‌چین مشخص شده، نشان می‌دهد. مشاهده می‌شود نیروی اصطکاک شامل یک روند شبکه پریودیک (دندان اره‌ای) با دوره تناوبی منطبق با ثابت

عمودی و چرخشی کانتیلور هستند. هر دو این نیروها توسط انحراف پرتو نور اندازه‌گیری می‌شوند.

نمونه مورد مطالعه، تک بلور $NaCl$ است که در هوا بریده شده و سریع به خلاء بسیار بالا منتقل می‌شود. برای از بین بردن آلاینده‌ها، نمونه در دمای 100 درجه سانتی‌گراد به مدت 30 دقیقه حرارت داده می‌شود. آماده‌سازی نمونه در خلاء بسیار بالا، امکان مطالعه سطوح تمیز، بدون آب و مواد جذب شده را فراهم می‌کند.

در این تحقیق، آزمایش‌های اصطکاک بدون روان‌کننده، روی سطوح خشک و تمیز انجام می‌شود. و از کانتیلور سیلیکونی شامل مواد تک بلور استفاده شده است. سوزن هرمی شکل در جهت [001] روی سطح حرکت می‌کند و دارای یک مخروط میکروسکوپی است. در انتهای، زاویه مخروط کاهش می‌یابد شعاع اسمی آن کمتر از $10 A^\circ$ است [۳۱-۳۳].

برای تفسیر کمی تصاویر میکروسکوپ نیروی اصطکاک، خمش عمودی و چرخشی، کانتیلور باید کالیبره شود [۳۴-۳۷]. ثابت عمودی فنر K_N برای کالیبره کردن نیروی عمودی برابر است با :

$$K_T = \frac{Gwt^3}{3h^2l} \quad (5)$$

که w پهنا، l طول، t ضخامت کانتیلور، E مدول یانگ مواد است. برای سیلیکون $E=1.69 \times 10^{11} \frac{N}{m^2}$ است [۳۸-۳۹].

ثابت پیچشی فنر K_T برای کالیبره کردن نیروی عرضی برابر است با [۴۰، ۳۴] :

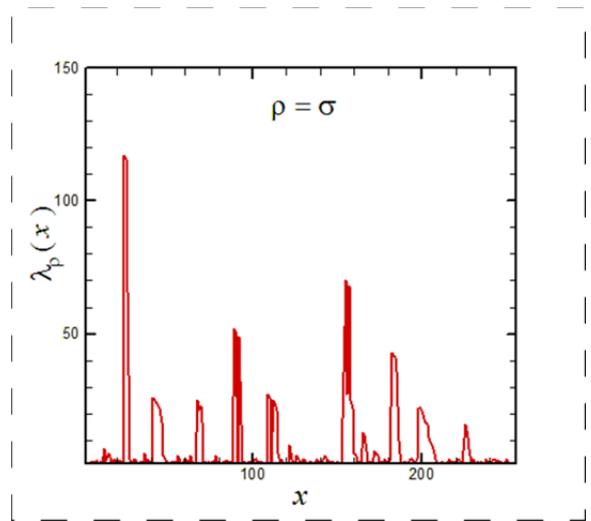
که (برای سیلیکون $G=0.5 \times 10^{11} \frac{N}{m^2}$) مدول برشی است.

در این پژوهش، ثابت فنر سیلیکون کانتیلور که سوزن تیز را حمل می‌کند، برای خمش عمودی $K_N=0.09 \frac{N}{m}$ و برای پیچش $K_T=62 \frac{N}{m}$ است. برای پرتو هندسی، ثابت‌های فنر با استفاده از داده‌های میکروسکوپ نوری برای طول و پهنا

(۲) پیدا کردن کوچکترین λ برای هر x ، که برای آن $\Delta f_x(\lambda)$ به بازه 3σ و 2σ و σ برسد.

(۳) تشکیل توابع $\lambda(x)$, $\lambda_2(x)$, $\lambda_3(x)$ برای بازه های انتخاب شده.

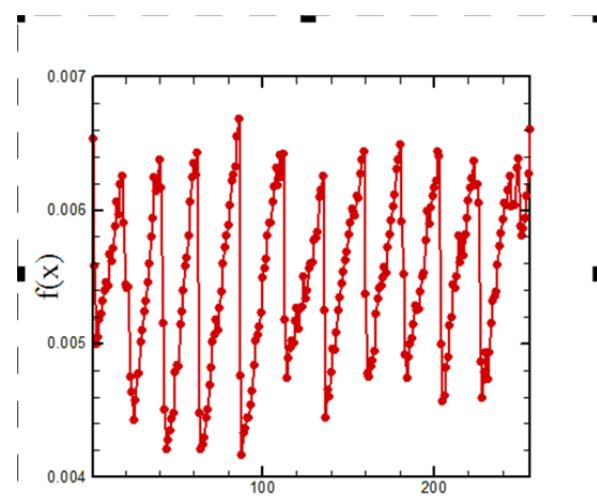
(۴) محاسبه توزیع $P(\lambda)$ برای هر مجموعه داده. نمودار میانگین فاصله بر حسب تغییرات نیروی اصطکاک در روش آمار وارون در شکل (۳) ترسیم شده است. همچنین نمودار فاصله اتلاف λ بر حسب فاصله برای بازه σ در شکل (۴) نشان داده شده است که کوچکترین فاصله اتلاف (λ) برای هر x ، بر اساس مرحله (۲) الگوریتم، برای $\Delta f_x(\lambda) \geq (\rho = \sigma)$ بدست می آید.

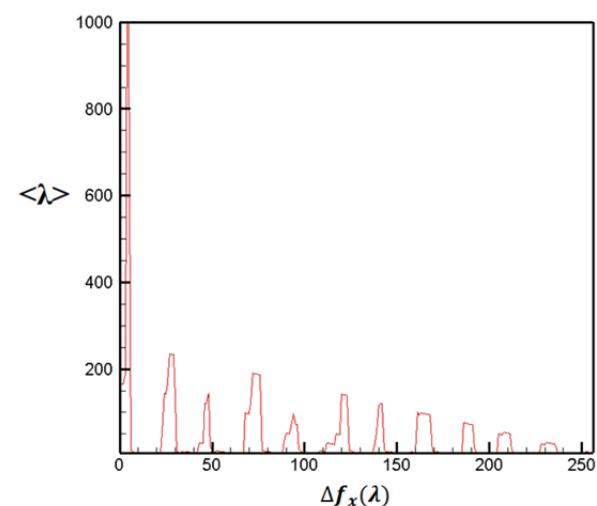
شکل ۴: کوچکترین فاصله اتلاف (λ) برای هر x ، که برای $\Delta f_x(\lambda) \geq (\rho = \sigma)$

توزیع فاصله اتلاف برای تغییرات کم ($\rho = \pm \sigma$) و تغییرات زیاد ($\rho = \pm 3\sigma$) در شکل (۵) رسم شده است. با مقایسه دو منحنی شکل (۵). (ب))، می توان فهمید که منحنی $\rho = 3\sigma$ بالای منحنی $\rho = -3\sigma$ قرار دارند، که تضمین می کند افزایش و کاهش نیروی اصطکاک در بازه $\rho = 3\sigma$ سریع تر از بازه $\rho = -3\sigma$ صورت می گیرد.

شبکه NaCl برابر 0.56 nm است. نیروی عمودی ثابت نیست و با تغییر مکان عرضی سوزن، تغییر می کند.

شکل ۲: نیروی اصطکاک نسبت به مکان سوزن در امتداد یک جهت افقی بر حسب مکان نوک میکروسکوپ نیروی اتمی.

شکل ۳: نمودار میانگین فاصله بر حسب تغییرات نیروی اصطکاک در روش آمار وارون.

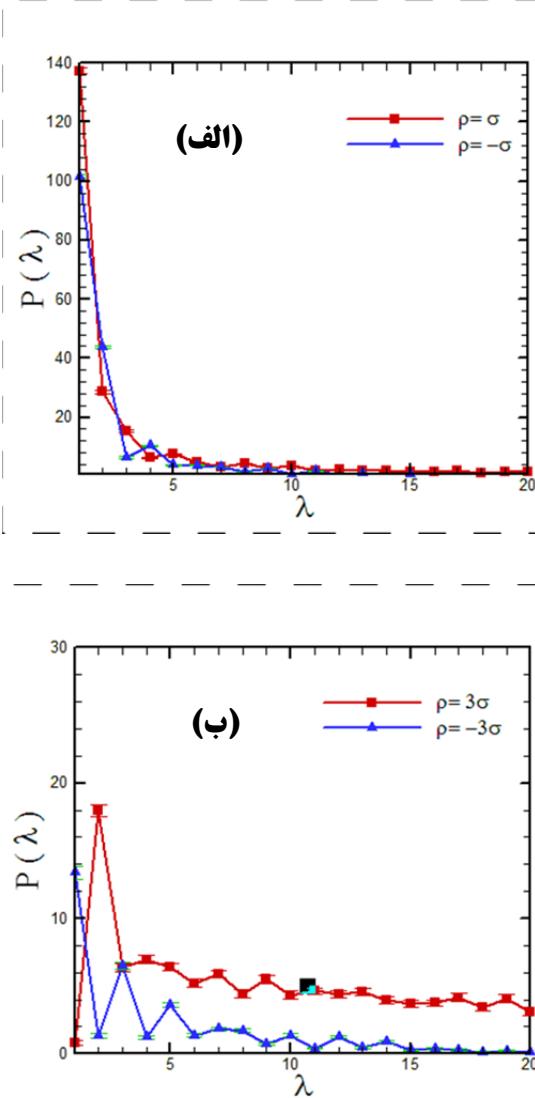
۴. شرح و تجزیه و تحلیل داده ها

به منظور بررسی ویژگی های آمار وارون نمونه های تجربی در مقیاس نانو، ما تجزیه و تحلیل را روی نمونه های NaCl تجربی NaCl در مقیاس نانو انجام دادیم. الگوریتم به طور خلاصه شرح داده شده است [۴۲]:

(۱) ساخت سری $\Delta f_x(\lambda)$ از سری نیروی اصطکاک.

فاصله اتلاف برای بازه‌های بزرگتر ($3\sigma = \rho$)، نسبت به بازه‌های کوچکتر ($\sigma = \rho$) بیشتر است. بیشینه احتمال رسیدن به اختلاف نیروی اصطکاک بیشتر در بلور NaCl در بازه $\sigma = \rho$ در گام اول (0.23 A°) قرار دارد، در حالی که بیشینه احتمال رسیدن به اختلاف نیروی اصطکاک بیشتر در بازه $\sigma = \rho = 3\sigma$ در فاصله بیشتریعنی ($2 \times 0.23 \text{ A}^\circ$) صورت می‌گیرد. بنابراین برای رسیدن به اختلاف نیروی اصطکاک بیشتر، باید فاصله بیشتری طی شود.

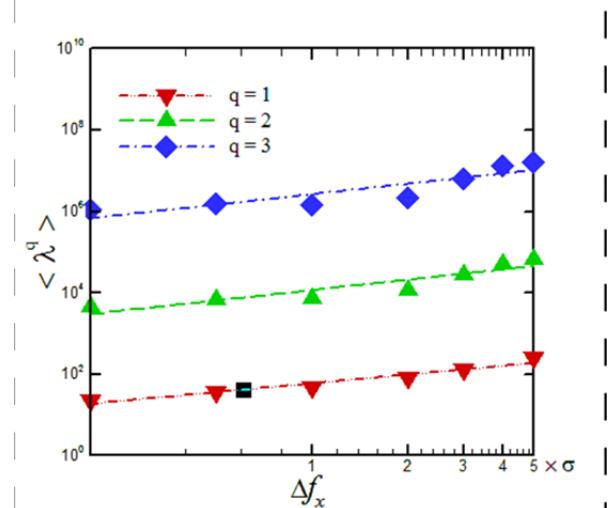
برای بررسی اثر بازه‌ها در تغییرات افت و خیزهای نیروی اصطکاک، نمودار توزیع آمار وارون (فاصله اتلاف λ) مربوط به یک سری داده نیروی اصطکاک NaCl برای رسیدن به بازه‌های σ ، $\rho = \pm 2\sigma$ و $\rho = \pm 3\sigma$ در شکل (۶) نشان داده شده است. شکل (۶.(الف)) نمودار توزیع فاصله اتلاف برای بازه‌های σ و $\rho = \pm 3\sigma$ و شکل (۶.(ب)) نمودار توزیع فاصله اتلاف برای بازه‌های σ و $\rho = \pm 2\sigma$ مربوط به نمونه‌های تجربی NaCl در مقایس نانو را نشان می‌دهد. چنین منحنی‌هایی نشان دهنده توزیع احتمال فاصله‌های اتلاف برای مشاهده نیروی اصطکاک در فاصله‌های بیشتر از ρ است. توزیع فاصله اتلاف همان مجموعه داده‌ها برای بازه‌های $\sigma = -3$ و $\sigma = -2$ و $\sigma = -1$ در شکل (۶.(ب)) نشان داده شده است. از مقایسه شکل (۶.(الف)) و (۶.(ب)) می‌توان نتیجه گرفت، برای نمونه‌های تجربی NaCl در مقایس نانو، منحنی‌های بازه $\rho = \pm \sigma$ بالاتر از دو بازه دیگر قرار دارد و منحنی‌های بازه $\rho = \pm 3\sigma$ پایین‌تر از دو بازه دیگر قرار دارد. این مقایسه منجر به این واقعیت می‌شود که مقدار بیشینه توزیع که نمایانگر حداکثر احتمال برای رسیدن به اختلاف نیروی اصطکاک مورد نظر است، برای بازه‌های پایین و مثبت زودتر از بازه‌های منفی صورت می‌گیرد.

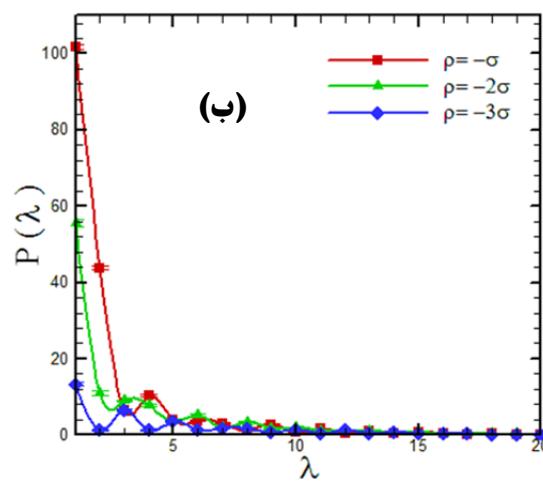
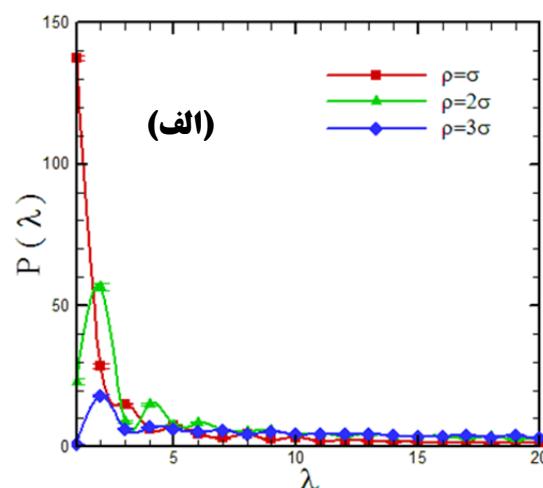
شکل ۵: (الف) توزیع احتمال فاصله اتلاف مورد نیاز برای دستیابی به بازه $\sigma = \rho$ و $\rho = -\sigma$ و (ب) بازه‌های $\rho = 3\sigma$ و $\rho = -3\sigma$

از مقایسه دو نمودار شکل (۵) به ترتیب مربوط به توزیع احتمال فاصله اتلاف مورد نیاز برای دستیابی به بازه‌های $\sigma = \rho$ و $\rho = \pm 3\sigma$ ، می‌توان نتیجه گرفت که افزایش و کاهش نیروی اصطکاک در بازه‌های $\sigma = \rho$ تقریباً منطبق بر یکدیگر هستند ولی افزایش و کاهش نیروی اصطکاک در بازه‌های $\sigma = \pm 3\sigma$ اختلاف قابل توجهی در توزیع احتمال فاصله اتلاف مشاهده می‌شود. همانطور که این شکل نشان می‌دهد، تغییرات نیروی اصطکاک در بازه‌های کمتر ($\sigma = \rho$)، نسبت به بازه‌های بزرگتر ($\rho = 3\sigma$) با احتمال بیشتری صورت می‌گیرد. علاوه بر این، توزیع

شکل(۷) نمودار لگاریتمی میانگین فاصله اتلاف مرتبه q ، بر حسب تغییرات نیروی اصطکاک Δf_x را نشان می‌دهد. مطابق این شکل، شیب نمودار برای مقادیر مختلف q یکسان است که رفتار تکفرکتالی را تایید می‌کند.

شکل ۷- نمودار لگاریتمی میانگین فاصله خروج مرتبه q ، بر حسب تغییرات نیروی اصطکاک، $\Delta f_x(\lambda^q)$.

شکل ۸: نمودار توزیع آمار وارون (فاصله اتلاف λ) مربوط به یک سری داده نیروی اصطکاک NaCl برای رسیدن به بازه های $\rho = \pm 3\sigma$ ، $\rho = \pm 2\sigma$ ، $\rho = \pm \sigma$.

۵. نتیجه گیری

در این پژوهش، نیروی اصطکاک نانو مقیاس از نیروی عرضی وارد بر سوزن میکروسکوپ نیروی اتمی که در دمای اتاق و خلاء بسیار بالا در امتداد سطح صاف NaCl[001] کشیده می شود، بدست آمده و رفتار دندان ارهای مشاهده شد. در این مطالعه، سیگنال های نیروی اصطکاک نانو مقیاس با استفاده از تجزیه و تحلیل آمار وارون، رویکرد جدیدی برای بررسی سری مکانی نیروی اصطکاک نانومقیاس در نمونه های تجربی NaCl ارائه شده است به طور خاص، شباهت و تفاوت بین توزیع فاصله اتلاف برای بازه های مختلف بررسی شد. به عنوان یک نتیجه مهم، هیچ تفاوت اساسی بین سری های مکانی نمونه های تجربی NaCl در مقیاس نانو در بازه پایین ($\rho = \pm 5$) مربوط به تغییرات نیروی اصطکاک با احتمال تغییرات نیروی اصطکاک بالا وجود ندارد.

برای بررسی رفتار مقیاسی تکفرکتالی یا چندفرکتالی افت و خیزهای نانو اصطکاک، نمودار لگاریتمی میانگین فاصله اتلاف مرتبه q ، $\Delta f_x(\lambda^q)$ ، بر حسب تغییرات نیروی اصطکاک باشد بررسی شود. شیب این نمودار رابطه میان نمودار فاصله اتلاف مرتبه q را تعیین کردیم. اگر شیب نمودار لگاریتمی میانگین فاصله اتلاف برای ممانه های مختلف q ، میانگین ثابت باشد، بنابراین رفتار مقیاسی برای مقیاس های مختلف، یکسان و تکفرکتال است، ولی اگر شیب متغیر باشد، رفتار چندفرکتالی خواهد بود.

مراجع

- [1]. C.M. Mate, G.M. McClelland, R. Erlandsson, S. Chiang, Phys. Rev. Lett. 59, 1942 (1987)
- [2] L. Prandtl, J. Appl. Math. Mech. 8, 85 (1928).
- [3] G. T. Tomlinson, London Edinburgh Dublin Philos. Mag. J. Sci. 7, 905 (1929).
- [4] Y. Sang, M. Dubé, and M. Grant, Phys. Rev. Lett. 87, 174301(2001).
- [5] L. Jansen, H. Hölscher, H. Fuchs, and A. Schirmeisen, Phys. Rev. Lett. 104, 256101 (2010).
- [6] I. Barel, M. Urbakh, L. Jansen, and A. Schirmeisen, Phys. Rev. Lett. 104, 066104 (2010).
- [7] E. Gnecco, R. Bennewitz, T. Gyalog, C. Loppacher, M. Bammerlin, E. Meyer, and H.-J. Güntherodt, Phys. Rev. Lett. 84, 1172 (2000).
- [8] A. E. Filippov and V. L. Popov, Phys. Rev. E 75, 027103 (2007).
- [9] V. L. Popov, J. Starcevic, and A. E. Filippov, Phys. Rev. E 75, 066104 (2007).
- [10] Y. Dong, H. Gao, and A. Martini, Europhys. Lett. 98, 16002(2012).
- [11] Y. Dong, H. Gao, A. Martini, and P. Egberts, Phys. Rev. E 90,
- [12] O.Y. Fajardo, I. Barel, and M. Urbakh, J. Phys.: Condens. Matter 26, 315005 (2014).
- [13] A. Labuda, M. Lysy, and P. Grütter, Appl. Phys. Lett. 101, 113105 (2012).
- [14] A. Labuda, M. Lysy, W. Paul, Y. Miyahara, P. Grütter, R. Bennewitz, and M. Sutton, Phys. Rev. E 86, 031104 (2012).
- [15] A. Labuda, J. R. Bates, and P. H. Grütter, Nanotechnology 23, 025503 (2012).
- [16] M. Jannesar, T. Jamali, A. Sadeghi, S. M. S. Movahed, G. Fesler, E. Meyer, B. Khoshnevisan, and G. R. Jafari, Phys. Rev. E 95, 062802 (2017).
- [17] M. Jannesar, A. Sadeghi, E. Meyer and G. R. Jafari, Scientific Reports 9, 12505 (2019).
- [18] M. H. Jensen, Phys. Rev. Lett. 83(1), 76 (1999).
- [19] Karlin S A, 1966 First Course in Stochastic Processes (New York: Academic) (1966).
- Ding M and Rangarajan G, Phys. Rev. E 52 207(1995).
- Rangarajan G and Ding M, Phys. Lett. A 273 322(2000).
- [20] Simonsen I, Jensen M H and Johansen A, Eur. Phys. J. B 27 583(2002).
- [21] Johansen A, Physica A 234 157(2003).

با این حال، در رویدادهای نادر ($\rho = \pm 3\sigma$) سری‌های مکانی نمونه‌های تجربی NaCl در مقایس نانو، اختلاف معناداری وجود دارد. در هنگام مطالعه توزیع احتمال فاصله اتفاف در دو مورد $\sigma = \pm \rho = \pm 3\sigma$ و $\rho = \pm 3\sigma$ ، ویژگی‌های مهم این دو مجموعه داده مشاهده شد. برای نمونه‌های تجربی NaCl در مقایس نانو، منحنی‌های بازه $\sigma = \rho$ مربوط به تغییرات نیروی اصطکاک با احتمال بیشتر است.

با بررسی توزیع فاصله اتفاف می‌توان فاصله‌ای را که بیشینه احتمال رسیدن به اختلاف نیروی مطلوب را داشته باشد، تعیین نمود. بیشینه احتمال رسیدن به اختلاف نیروی اصطکاک بیشتر در بلور NaCl در بازه $\sigma = \rho$ در گام اول (یا $0/23\text{A}$) است. بیشینه منحنیتابع توزیع برای اختلاف نیروی اصطکاک بیشتر در فاصله بزرگتر رخ می‌دهد، بدین معنا که بیشینه احتمال رسیدن به اختلاف نیروی اصطکاک کمتر در فاصله کمتری نسبت به اختلاف نیروی اصطکاک بیشتر قرار دارد. بیشینه احتمال رسیدن به اختلاف نیروی اصطکاک در بلور NaCl در $3\sigma = \rho$ در فاصله بیشتر یعنی گام دوم ($2 \times 0/23\text{A}$) رخ می‌دهد؛ یعنی، برای رسیدن به یک اختلاف نیروی اصطکاک بزرگتر، فاصله بیشتری روی سطح باید طی شود. همچنین تغییرات $\langle \lambda^q \rangle$ ، بر حسب تغییرات نیروی اصطکاک Δf_x خطی و تک فرکتال است.

به طور کلی، در این مطالعه، افت و خیزهای نیروی اصطکاک سطح NaCl با استفاده از روش آمار وارون بررسی شد. توزیع حداقل فاصله‌ها برای دستیابی به مقادیر از پیش تعیین شده نیروی اصطکاک بدست آمد. اگرچه، نشان داده شده است که افت و خیزهای نیروی نانو اصطکاک NaCl مولتی فرکتالی است و نمای تعمیم یافته کلی هاست، بر حسب مقادیر مختلف q ، رفتار چند مقیاسی را تائید می‌کند [۱۶]، اما در این پژوهش نشان داده شد که تابع ساختار وارون برای مقادیر مختلف نیروی اصطکاک از رفتار تک مقیاسی تبعیت می‌کند و فاصله بر حسب اصطکاک رفتار تک مقیاسی دارد. و آنچه از نتیجه این تحلیل دیده می‌شود این است که آمار وارون، ویژگی‌های مهمی از سری مکانی نیروی اصطکاک NaCl در مقایس نانو را آشکار می‌کند.

- [33] E. Meyer, R. Overney, D. Brodbeck, L. Howald, R. Luthi, J. Frommer, and H.-J. Guntherodt, Phys. Rev. Lett. 69, 1777(1992).
- [34] E. Meyer, R. Overney, K. Dransfeld, and T. Gyalog, Nanoscience: Friction and Rheology on the Nanometer Scale (World Scientific, Singapore, 1998).
- [35] M. Nonnenmacher, J. Greschner, O. Wolter, and R. Kassing, Scanning force microscopy with micromachined silicon sensors, in J. Vac. Sci. Technol. B, 9, 1362–1358(1991).
- [36] J. Cleveland, S. Manne, D. Bocek, and P. Hansma, Review of Scientific Instruments, 64, 403(1993).
- [37] J. E. Sader, Journal of Applied Physics, 84, 64.(1998).
- [38] G. Meyer and N. M. Amer, Appl. Phys. Lett. 57, 2089 (1990).
- [39] G. Neubauer, S. R. Cohen, G. M McClelland, D. Horne, and C. M. Mate, Rev. SCi. Instrum. 61, 2296 (1990).
- [40] R. Luthi, E. Meyer, M. Bammerlin, L. Howald, H. Haefke, T. Lehmann, Ch. Loppacher, and H.-J. Guntherodt, J. Vac. Sci. Technol. B, 14, 1280 (1996).
- [41] G. Fessler, A. Sadeghi, T. Glatzel, S. Goedecker, E. Meyer, Tribology Letters 67, 59 (2019).
- [42] H. Ebadi, A. H. Shirazi, Ali R. Mani, and G R Jafari, J. Stat. Mech. P08014 (2011).
- Jensen M H, Johansen A, Petronic F and Simonsen I, Physica A 340 678(2004).
- [22] Jensen M H, Johansen A and Simonsen I, Int. J. Mod. Phys. B 17 4003(2003).
- [23] Ebadi H, Bolgorian M and Jafari G R, Physica A 389 5439(2010).
- [24] Jafari G R, Movahed M S, Fazeli S M and Reza Rahimi Tabar M, J. Stat. Mech. P06008(2006).
- [25] Vahabi M and Jafari G R, Physica A 388 3859(2009).
- Vahabi M, Hedayatifar L and Jafari G R, Physica A 389 1915(2010).
- [26] M.H. Jensen, A. Johansen, I. Simonsen, Physica A 324 338. (2003).
- [27] N. Kolmogorov, Proc. Math. Phys. Sci. 32(1), 15–17 (1941).
- [28] A. N. Kolmogorov, J. Fluid Mech. 13(01), 82–85 (1962).
- [29] N. Ali, A. S. Aseyev, and R. B. Cal, J. Renewable Sustainable Energy 8(1), 013304 (2016).
- [30] S. Beaulac and L. Mydlarski, Phys. Fluids 16(6), 2126–2129 (2004).
- [31] R. M. Overney, R. Luthi, H. Haefke, J. Frommer, E. Meyer, H.-J. Guntherodt, S. Hild, and J. Fuhrmann, Appl. Surf. Sci. 64, 197 (1993).
- [32] R. Luthi, H. Haefke, E. Meyer, L. Howald, H. P. Lang, G. Gerth, and H.-J. Guntherodt. J. Phys. B. Condensed Matter, 95, 1(1994).